

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามหลักการทางสถิติ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1

สถานภาพทั่วไป

ตารางที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้บริหาร

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	ตำแหน่งทางบริหาร		
	ผู้อำนวยการ	6	4.14
	อาจารย์ใหญ่	22	15.17
	ครูใหญ่	19	13.10
	ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	12	8.28
	ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ	14	9.66
	ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ	3	2.07
	หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย	69	47.59

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
2	เพศ		
	ชาย	91	62.76
	หญิง	54	37.24
3	อายุ		
	25 - 30 ปี	34	23.45
	31 - 35 ปี	31	21.38
	36 - 40 ปี	24	16.55
	41 - 45 ปี	33	22.76
	46 - 50 ปี	13	8.97
	51 - 55 ปี	10	6.90
	56 - 60 ปี	-	-
4	คุณวุฒิ		
	ปริญญาโท	11	7.59
	ปริญญาตรี	125	86.20
	อนุปริญญา	4	2.76
	ประกาศนียบัตร (ป.กศ.สูง,ป.ม.,พ.ม.)	5	3.45
5	ประสบการณ์การเป็นผู้บริหาร		
	1 - 5 ปี	94	64.83
	6 - 10 ปี	33	22.76
	11 - 15 ปี	7	4.83
	16 - 20 ปี	9	6.20
	21 - 25 ปี	2	1.38
	25 ปีขึ้นไป	-	-

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
6	การเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521		
	เคย	128	88.28
	ไม่เคย	17	11.72

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 47.59 เป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย รองลงไปร้อยละ 15.17 เป็นอาจารย์ใหญ่ ผู้บริหาร ร้อยละ 62.76 เป็นชาย มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี ร้อยละ 23.45 รองลงไป อายุระหว่าง 41 - 45 ปี มีร้อยละ 22.76 สำหรับคุณวุฒินั้นร้อยละ 86.21 มีวุฒิ ปริญญาตรี มีประสบการณ์ การเป็นผู้บริหารระหว่าง 1 - 5 ปี ถึงร้อยละ 64.83 และผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 88.28 เคยเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 มาแล้ว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพทั่วไปของผู้สอน

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	32	22.70
	หญิง	109	77.30
2	อายุ		
	20 - 25 ปี	28	19.86
	26 - 30 ปี	52	36.88
	31 - 35 ปี	33	23.40
	36 - 40 ปี	9	6.38
	41 - 45 ปี	13	9.22
	46 - 50 ปี	4	2.84
	51 ปีขึ้นไป	2	1.42
3	คุณวุฒิ		
	ปริญญาโท	1	0.71
	ปริญญาตรี	110	78.01
	อนุปริญญา	2	1.42
	ประกาศนียบัตร (ป.กศ.สูง,ป.ม.พ.ม.)	28	19.86
4	ประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทย		
	1 - 5 ปี	78	55.32
	6 - 10 ปี	33	23.40
	11 - 15 ปี	18	12.77
	16 - 20 ปี	8	5.67
	21 - 25 ปี	1	0.71
	25 ปีขึ้นไป	3	2.31

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
5	การเข้ารับการอบรม/ สัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521		
	เคย	96	68.09
	ไม่เคย	45	31.91

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 77.30 เป็นหญิง และมีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี ถึงร้อยละ 36.88 ส่วนคุณวุฒินั้นร้อยละ 78.01 วุฒิปริญญาตรี มีประสบการณ์การสอนวิชาภาษาไทยระหว่าง 1 - 5 ปี ถึงร้อยละ 55.32 และร้อยละ 68.09 เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มาแล้ว

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 สภาพการเปิดสอนวิชาเลือก

ลำดับ	ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การเปิดสอนวิชาเลือก ในโรงเรียน				
	เปิดสอน	108	75.48	86	60.99
	ไม่เปิดสอน	37	25.52	55	39.01
2.	วิธีการเปิดสอนวิชาเลือกในโรงเรียน				
	เปิดสอนตามที่มีนักเรียนเลือกเรียน	10	9.26	8	9.30
	เปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียน	96	88.89	82	82.56
	เปิดสอนตามที่กลุ่มโรงเรียนกำหนด	2	1.85	5	5.81
	เปิดสอนตามที่เขตการศึกษา กำหนด	-	-	2	2.33
3:	วิชาเลือกที่เปิดสอนในโรงเรียน				
	ท 211 เสริมทักษะภาษา	70	48.26	47	33.33
	ท 221 การอ่านและพิจารณาหนังสือ	84	57.93	54	38.30
	ท 322 การอ่านงานประพันธ์เฉพาะเรื่อง	59	40.69	34	24.11
	ท 331 ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ	72	49.66	43	30.50
	ท 341 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค	64	44.14	38	26.95
	ท 351 หลักภาษาเพื่อการสื่อสาร	52	35.86	35	24.82

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ในกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารมีโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาเลือกอยู่ร้อยละ 75.48 ซึ่งร้อยละ 88.89 ของโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาเลือกจะเป็นการเปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียนที่มีอยู่ และรายวิชาที่เปิดสอนมากที่สุด ได้แก่ ท 221 การอ่านและพิจารณาหนังสือ ซึ่งเปิดสอนถึงร้อยละ 57.93 รายวิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุด คือ ท 351 หลักภาษาเพื่อการสื่อสารเปิดสอนเพียงร้อยละ 35.86

ส่วนในกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน มีโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาเลือกในโรงเรียนร้อยละ 60.99 และร้อยละ 82.56 ของโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาเลือก เป็นการเปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียนที่มีอยู่ รายวิชาที่มีการเปิดสอนมากที่สุด ได้แก่ ท 221 การอ่านและพิจารณาหนังสือ ซึ่งเปิดสอนร้อยละ 38.30 รายวิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุด ได้แก่ ท 322 การอ่านงานประพันธ์เฉพาะเรื่อง มีเปิดสอนเพียงร้อยละ 24.11

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ความเห็นและความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น ของผู้บริหารและครูผู้สอน

ลำดับ	ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดให้วิชา ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับและนักเรียน ทุกคนต้องสอบผ่านจึงจะถือว่าจบหลัก- หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	116	80.00	106	75.18
	เห็นด้วยมาก	27	18.62	27	19.15
	เห็นด้วยน้อย	2	1.38	7	4.96
	เห็นด้วยน้อยที่สุด	-	-	1	0.71
2.	ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น				
	มากที่สุด	15	10.35	6	4.25
	มาก	104	71.72	81	57.45
	น้อย	25	17.24	54	38.30
	น้อยที่สุด	1	0.69	-	-

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารร้อยละ 80.00 มีความเห็นด้วยใน
ระดับมากที่สุดกับการที่หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ
และต้องสอบผ่านจึงจะถือว่าจบหลักสูตร รองลงไปร้อยละ 18.62 เห็นด้วยในระดับมาก
และผู้บริหารร้อยละ 71.72 มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก ส่วน
ครูผู้สอนร้อยละ 75.18 เห็นด้วยในระดับมากที่สุดกับการกำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชา
บังคับและต้องสอบผ่านจึงจะถือว่าจบหลักสูตร และครูผู้สอนร้อยละ 57.45 มีความรู้
เกี่ยวกับหลักสูตรในระดับมาก และร้อยละ 38.30 มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรในระดับน้อย

ตารางที่ 5 การให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาไทย

ลำดับ	ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	การให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย				
	มากที่สุด	72	49.66	19	13.48
	มาก	70	48.22	65	46.10
	น้อย	3	2.06	49	34.75
	น้อยที่สุด	-	-	8	5.67
2.	การให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยของนักเรียน				
	มากที่สุด	11	7.59	4	2.84
	มาก	77	53.10	55	39.00
	น้อย	50	34.48	78	55.32
	น้อยที่สุด	7	4.83	2	2.84

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารร้อยละ 49.66 ให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับมากที่สุด รองลงไปร้อยละ 48.22 ให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับมาก และมีความเห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยในระดับมากถึงร้อยละ 53.10 ร้อยละ 34.48 มีความเห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนร้อยละ 46.10 มีความเห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับมาก ร้อยละ 34.75 เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนภาษาไทยในระดับน้อยครูผู้สอนร้อยละ 55.32 เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยในระดับน้อย ร้อยละ 39.00 เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยในระดับมาก

ตารางที่ 6 จำนวนคาบที่ผู้บริหารกำหนดให้ครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสอน
ต่อสัปดาห์

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1.	จำนวนคาบที่กำหนดให้ครูภาษาไทยสอนต่อสัปดาห์		
	1 - 5 คาบ/สัปดาห์	6	4.14
	6 - 10 คาบ/สัปดาห์	5	3.45
	11 - 15 คาบ/สัปดาห์	17	11.72
	16 - 20 คาบ/สัปดาห์	116	80.00
	21 - 25 คาบ/สัปดาห์	1	0.69
2.	ความเหมาะสมของจำนวนคาบที่กำหนดให้ครูภาษาไทยสอนต่อสัปดาห์		
	เหมาะสมมากที่สุด	52	35.86
	เหมาะสมมาก	69	47.59
	เหมาะสมน้อย	18	12.41
	เหมาะสมน้อยที่สุด	6	4.14

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ร้อยละ 80.00 ของผู้บริหารจะกำหนดให้ครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสอน 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งจำนวนคาบที่กำหนดให้ผู้บริหารร้อยละ 47.59 เห็นว่าเหมาะสมมาก และร้อยละ 35.86 เห็นว่าเหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 7 จำนวนคาบที่ครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสอนต่อสัปดาห์

ลำดับ	ข้อความ	จำนวน	ร้อยละ
1.	จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์		
	1 - 5 คาบ/สัปดาห์	9	6.38
	6 - 10 คาบ/สัปดาห์	3	2.15
	11 - 15 คาบ/สัปดาห์	35	24.82
	16 - 20 คาบ/สัปดาห์	89	63.12
	21 - 25 คาบ/สัปดาห์	5	3.55
2.	ความรู้สึกของครูผู้สอนต่อจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์		
	มากที่สุด	31	21.99
	มาก	87	61.70
	น้อย	23	16.31
	น้อยที่สุด	-	-

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 63.12 สอนระหว่าง 16 - 20 คาบต่อสัปดาห์ รองลงมาคือ 11 - 15 คาบต่อสัปดาห์ ซึ่งจำนวนคาบที่กำหนดให้สอนต่อสัปดาห์นี้ครูผู้สอนร้อยละ 61.70 มีความรู้สึกมาก และร้อยละ 21.99 เห็นว่ามากเกินไป

ตารางที่ 8 ความเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับคุณสมบัติของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

ข้อความ	ผู้บริหาร		ครูผู้สอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เป็นคนมีเหตุผล	115	79.31	110	78.01
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี	122	84.14	108	76.60
3. เป็นกันเองกับนักเรียน	104	71.72	96	68.09
4. กระตือรือร้น ขยันขันแข็ง	136	93.79	107	75.89
5. มีสมรรถภาพในการสอน	134	92.41	116	82.27
6. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	124	85.52	113	80.14
7. สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี	138	95.17	120	85.11
8. ตระหนักในคุณค่าของวรรณคดีไทย	117	80.69	102	72.34
9. มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยเป็นอย่างดี	139	95.86	111	78.72
10. ใจกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	119	82.07	111	78.72
11. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาเป็นเวลานาน	60	41.38	44	31.21
12. มีความสามารถพิเศษนอกเหนือไปจากวิชาที่สอนโดยตรง	79	54.48	64	45.39
13. เอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ	143	98.62	134	95.04

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารร้อยละ 98.62 เห็นว่าครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควรจะเป็นผู้เอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ รองลงไปร้อยละ 95.86 เห็นว่าควรจะเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยเป็นอย่างดี ผู้บริหารจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 41.38 เห็นว่าควรจะเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาเป็นเวลานาน ส่วนครูสอนร้อยละ 95.04 เห็นว่าครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควรจะเป็นผู้เอาใจใส่ติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ รองลงไปร้อยละ 85.11 เห็นว่าควรจะเป็นผู้ที่สามารถใช้ภาษาไทยเป็นอย่างดี ครูสอนจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 31.21 เห็นว่าควรจะเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาเป็นเวลานาน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย

2.1 จุดประสงค์ของหลักสูตร

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับลักษณะ
ของจุดประสงค์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในสถานต่างๆ

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.P.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. สอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521	3.24	.50	มาก	2.99	.51	มาก	0.488
2. ชัดเจน เข้าใจง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้	2.93	.62	มาก	2.75	.62	มาก	0.245
3. เป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อความเป็นชีวิตประจำวัน	3.10	.67	มาก	2.99	.69	มาก	0.136
4. สอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน	3.01	.66	มาก	2.90	.66	มาก	1.404
5. สามารถนำไปเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละรายวิชาได้อย่างครบถ้วน	2.92	.69	มาก	2.78	.67	มาก	1.736

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร			ครูสอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
6. เหมาะสมกับเวลาเรียน	2.72	.69	มาก	2.65	.78	มาก	.08
7. สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร	2.97	.68	มาก	2.84	.67	มาก	1.747
8. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.83	.64	มาก	2.78	.63	มาก	0.664
9. เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน	2.72	.58	มาก	2.62	.68	มาก	1.331

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ทั้งผู้บริหารและครูสอนต่างเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับลักษณะของจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในด้านต่าง ๆ เช่น ความสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 เป็นพื้นฐานและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ความสอดคล้องกับสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบัน โดยมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ความเข้าใจในจุดประสงค์และความสอดคล้องของจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1. ความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตร	2.50	.69	น้อย	2.77	.56	มาก	-3.624 **
2. ความสอดคล้องของจุดประสงค์วิชาบังคับ วิชาเลือกทุกรายวิชา กับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	3.10	.58	มาก	2.94	.56	มาก	2.367 *

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าจุดประสงค์ของวิชาบังคับวิชาเลือกมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก แต่มีความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่าจุดประสงค์ของวิชาบังคับวิชาเลือกมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในระดับมาก และมีความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก ซึ่งในค่านความเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักสูตรผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ส่วนในค่านความสอดคล้องของจุดประสงค์ของวิชาบังคับ วิชาเลือกทุกรายวิชา กับจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยด้าน
ความภาคภูมิใจภาษาไทยจะสามารถสอนใหม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. ให้เล็งเห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติและเป็นปัจจัยที่สนับสนุนบำรุงความสามัคคีของประชาชาติ	2.82	.61	มาก	2.82	.70	มาก	1.026
2. ให้เข้าใจว่าการใช้ภาษาไทยได้ดีเป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือของคนในชาตินำมาซึ่งความสมัคสมานกันและทำให้สามารถประกอบกิจการต่าง ๆ ได้โดยมีประสิทธิภาพ	2.86	.61	มาก	2.83	.67	มาก	0.789
3. ให้สามารถใช้ภาษาไทยได้โดยรู้ที่ เหมาะที่ บรรดาวิจัยและศักยภาพ ของนักเรียนเพื่อประโยชน์ทั้งใน การศึกษาวิชาต่าง ๆ และในการ ดำเนินชีวิต	2.91	.64	มาก	2.87	.60	มาก	1.088

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	X	S.D.	ความหมาย	X	S.D.	ความหมาย	
4. ให้ความใคร่ใคร่เรียน พอใจที่จะแสวงหาความรู้เพิ่ม เติมจากการอ่านและฟัง	2.92	.62	มาก	2.79	.62	มาก	1.626
5. ให้สามารถคิดค้นปัญหาที่เกิดขึ้น จากประสบการณ์ที่เคือง ไคอ่าน โดยใช้วิจารณ์ญาณ คือพยายาม ขบปัญหาเหล่านั้น เมื่อเกิดปัญหา มีความคิดแจ่มแจ้งขึ้นเป็นลำดับ และนำผลจากการคิดค้นที่ถูกต้อง ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต	2.72	.60	มาก	2.61	.67	มาก	1.456
6. ให้สามารถพิจารณาหนังสือ งาน เขียน งานประพันธ์ที่ไคอ่าน ให้แลเห็นทั้งส่วนดีและส่วนบก พร่อง	2.73	.65	มาก	2.55	.70	มาก	2.245*
7. ให้เห็นคุณค่าของวรรณคดีและ เห็นความสำคัญของงานประพันธ์ กับการใช้ภาษาโดยมีรสนิยมว่า เป็นสิ่งสำคัญในวัฒนธรรมของชาติ	2.80	.61	มาก	2.77	.67	มาก	0.394

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความคาดหวังว่าครูภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะสามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยแต่ละข้อได้ในระดับมาก โดยเฉพาะในข้อที่ว่า ใ้สามารถใช้ภาษาไทยได้โดยรู้ที่เหมาะสม ที่ควรตามวัยและศักยภาพของนักเรียน เพื่อประโยชน์ทั้งในการศึกษาวิชาต่าง ๆ และในการดำเนินชีวิต และในข้อที่ว่า ใ้มีความใ้ใครรู้ ใครเรียน พอใจที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านและฟัง ในด้านครูผู้สอนก็มีความคาดหวังว่าครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะสามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรในข้อต่าง ๆ ได้ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะในข้อที่ว่า ใ้สามารถใช้ภาษาไทยได้โดยรู้ที่เหมาะสมที่ควรตามวัยและศักยภาพของนักเรียนเพื่อประโยชน์ทั้งในการศึกษาวิชาต่าง ๆ และในการดำเนินชีวิต และในข้อที่ว่า ใ้ให้เห็นความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสื่อสารของประชาชาติและเป็นปัจจัยหนุนบำรุงความสามัคคีของประชาชาติ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านความคาดหวังว่าครูภาษาไทยจะสามารถสอนให้บรรลุจุดประสงค์ข้อที่ว่า ใ้สามารถพิจารณาหนังสือ งานเขียน งานประพันธ์ ที่ได้อ่านให้แลเห็นทั้งส่วนดีและส่วนบกพร่อง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 โครงสร้าง - เนื้อหารายวิชา

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. การแบ่งเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก	3.37	.63	มาก	3.27	.63	มาก	1.337
2. ความเหมาะสมของจำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้สำหรับวิชาบังคับต่อสัปดาห์	3.15	.84	มาก	3.12	.77	มาก	0.314
3. ความเหมาะสมของจำนวนคาบเวลาที่กำหนดไว้สำหรับวิชาเลือกต่อสัปดาห์	2.94	.86	มาก	2.96	.74	มาก	-0.207
4. ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	2.85	.68	มาก	2.85	.69	มาก	0
5. การกำหนดให้เลือกอ่านหนังสือที่กำหนดให้จำนวนอย่างน้อย 4 รายการต่อไป	3.03	.84	มาก	3.31	.79	มาก	-0.103

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างเห็นด้วยในระดับมากและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรวิชาภาษาไทยในคานต่าง ๆ ที่สำคัญได้แก่ การแบ่งออกเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกความเหมาะสมของจำนวนคาบของวิชาบังคับ และการกำหนดจำนวนหนังสือให้เลือกอ่าน

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาของหลักสูตรกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521	3.02	.50	มาก	2.92	.55	มาก	1.121
2. ส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะด้านต่าง ๆ							
ทักษะการฟัง	3.03	.71	มาก	2.85	.64	มาก	1.871
ทักษะการอ่าน	3.11	.61	มาก	3.06	.59	มาก	0.587
ทักษะการพูด	2.89	.66	มาก	2.64	.71	มาก	3.070**
ทักษะการเขียน	2.79	.67	มาก	2.76	.70	มาก	0.369
หลักภาษา	2.74	.70	มาก	2.46	.66	น้อย	3.550**
วรรณคดี	2.97	.57	มาก	2.85	.56	มาก	1.491
3. ความละเอียด ชัดเจนของการเขียนคำอธิบายรายวิชาและความสะดวกในการนำไปเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา	2.65	.69	มาก	2.67	.69	มาก	-0.244

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าผู้บริหารเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับเนื้อหา
 ของหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในคานต่าง ๆ เช่น การส่งเสริมการ
 เรียนรู้และทักษะการอ่านความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
 พ.ศ. 2521 ส่วนครูผู้สอนก็เห็นด้วยในระดับมากเช่นเดียวกันเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร
 โดยเฉพาะในคาน การส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะการอ่าน ความสอดคล้องกับ
 จุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 สำหรับเนื้อหาของหลักสูตรวิชา
 ภาษาไทยนี้ ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .01 ในเรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะการพูด กับหลักภาษา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยด้าน
ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาบังคับ

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. วัยและความพร้อมของนักเรียน	2.92	.53	มาก	2.78	.62	มาก	1.887
2. ความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยของ นักเรียน	2.64	.60	มาก	2.50	.65	น้อย	1.885
3. เวลาเรียนที่กำหนดให้	2.83	.66	มาก	2.83	.64	มาก	0
4. การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.73	.67	มาก	2.60	.64	มาก	1.672
5. ความสอดคล้องกับสภาพของ สังคมปัจจุบัน	2.62	.63	มาก	2.57	.67	มาก	0.647
6. การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา ของนักเรียน	2.86	.61	มาก	2.74	.61	มาก	1.658
7. ความเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานใน ในการศึกษาชั้นสูง	2.90	.61	มาก	2.81	.64	มาก	1.213

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาบังคับ
ภาษาไทยมีความเหมาะสมในต่าง ๆ ในระดับมาก ในประเด็นที่สำคัญเช่น ความเหมาะสม
กับวัยและความพร้อมของนักเรียน ความเพียงพอที่จะเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นสูง การ
ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาบังคับ
ภาษาไทยมีความเหมาะสมในต่าง ๆ ในระดับมาก เช่นเดียวกันยกเว้นความเหมาะสม
กับความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยของนักเรียน ครูผู้สอนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย
เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา
วิชาบังคับแล้ว ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยค่าน
ประโยชน์ของวิชาเลือกรายวิชาต่าง ๆ ที่มีต่อนักเรียน

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{x}	S.D.	ความ หมาย	\bar{x}	S.D.	ความ หมาย	
1. ท 211 เสริมทักษะภาษา	3.19	.65	มาก	3.08	.69	มาก	1.382
2. ท 221 การอ่านและพิจารณา หนังสือ	3.03	.63	มาก	2.93	.71	มาก	1.254
3. ท 322 การอ่านงานประพันธ์ เฉพาะเรื่อง	2.72	.63	มาก	2.69	.71	มาก	0.379
4. ท 331 ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ	3.13	.71	มาก	2.99	.77	มาก	1.251
5. ท 341 การพูดและการเขียน เชิงสร้างสรรค์	3.07	.66	มาก	3.02	.77	มาก	0.587
6. ท 351 หลักภาษาเพื่อการสื่อ สาร	3.12	.70	มาก	2.91	.78	มาก	2.273*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า รายวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทุกรายวิชานั้นเป็นประโยชน์แก่นักเรียนในระดับมาก โดยเฉพาะรายวิชา ท 211 เสริมทักษะภาษา ท 351 หลักภาษาเพื่อการสื่อสาร และ ท 331 ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นด้วยเช่นเดียวกันว่ารายวิชาเลือกทุกรายวิชาเป็นประโยชน์แก่นักเรียนในระดับมาก โดยเฉพาะ ท 211 เสริมทักษะภาษา ท 341 การพูดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และ ท 331 ภาษาไทยเพื่อกิจธุระ ครูผู้สอนและผู้บริหารมีความเห็นที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับประโยชน์ของรายวิชาเลือก ท 351 หลักภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ
เนื้อหาที่ควรเพิ่มเติมในรายวิชาเลือก

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. การอ่าน	2.93	.78	มาก	2.93	.75	มาก	0
2. การพูด	3.14	.74	มาก	3.02	.96	มาก	0.785
3. การเขียน	3.18	.77	มาก	3.26	.70	มาก	-0.917
4. วรรณคดี	2.76	.75	มาก	2.72	.75	มาก	0.449
5. หลักภาษา	2.70	.78	มาก	2.88	.82	มาก	-1.894

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความเห็นด้วย
ในระดับมากและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเกี่ยวกับเนื้อหาที่ควรเพิ่มใน
รายวิชาเลือก โดยเฉพาะ เรื่อง การเขียน การพูด และการอ่าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 การจัดการเรียน การสอน

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

รายการ	ผู้บริหาร			ครูสอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. ความจำเป็นในการแจจจุดประสงค์การเรียนรูและเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชาแก่ผู้เรียนก่อนการเรียนรายวิชานั้น ๆ	2.92	.75	มาก	3.43	.65	มาก	-6.128**
2. การสอนภาษาไทยโดยการสัมพันธ์ทักษะหรือการสอนโดยการนำเอาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน วรรณคดีและหลักภาษามาสอนไปพร้อม ๆ กัน	3.15	.83	มาก	3.11	.90	มาก	0.391
3. ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนตามแนวทักษะสัมพันธ์	2.71	.70	มาก	2.73	.62	มาก	-0.285
4. การนำเอากิจกรรมที่ระบุหรือเสนอแนะไว้ในหลักสูตร หนังสือเรียน หรือคู่มือครูไปปฏิบัติ	2.73	.60	มาก	2.72	.69	มาก	0.521

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ทุกประเด็น ที่สำคัญ เช่น การสอนภาษาไทยโดยการสัมพันธ์ทักษะ ความจำเป็นในการแจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชาแก่ผู้เรียน และการนำเอากิจกรรมที่ระบุหรือเสนอแนะไว้ในหลักสูตร หรือหนังสือคู่มือครูไปปฏิบัติ ส่วนครูผู้สอนก็มีความเห็นด้วยในระดับมาก เช่นเดียวกันเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ได้แก่ ความจำเป็นในการแจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชานั้น ๆ การสอนภาษาไทยโดยการสัมพันธ์ทักษะ และ ความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนตามแนวทักษะสัมพันธ์ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ในเรื่องของความจำเป็นในการแจ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ และ เกณฑ์ขั้นต่ำของการผ่านรายวิชาก่อนการเรียนรายวิชานั้น ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ
ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. หลักสูตร คู่มือหลักสูตร	3.50	.59	มาก	3.51	.57	มาก	0.145
2. หนังสือเรียน	3.29	.64	มาก	3.23	.68	มาก	0.766
3. คู่มือครู	3.53	.60	มาก	3.45	.70	มาก	1.033
4. แบบฝึกหัดระยะต่าง ๆ	3.16	.68	มาก	3.28	.69	มาก	1.476
5. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.42	.64	มาก	3.50	.63	มาก	1.062
6. กิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.22	.67	มาก	3.18	.67	มาก	0.503

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นนั้น มีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการสอนภาษาไทยในระดับมาก ที่สำคัญ เช่น คู่มือครู หลักสูตรคู่มือหลักสูตรการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในด้านครูผู้สอนก็มีความเห็นว่ปัจจัยต่าง ๆ มีความสำคัญระดับมาก ที่สำคัญได้แก่ หลักสูตรคู่มือหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คู่มือครู ซึ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้ ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับความเหมาะสมของวิธีสอนต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. การบรรยาย	2.30	.74	น้อย	2.40	.77	น้อย	-1.116
2. การอภิปราย	3.00	.65	มาก	2.87	.68	มาก	1.647
3. การแบ่งกลุ่มคนควา	3.30	.68	มาก	3.23	.67	มาก	0.864
4. การฝึกทักษะ	3.50	.59	มาก	3.40	.55	มาก	1.478
5. การแสดงบทบาทสมมุติ	3.14	.64	มาก	3.01	.73	มาก	1.595
6. การสอนแบบศูนย์การเรียน	3.00	.69	มาก	2.92	.77	มาก	0.310
7. การสาธิต	2.97	.66	มาก	2.93	.69	มาก	0.499

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารเห็นว่า วิธีสอนแบบการฝึกทักษะ แบ่งกลุ่มคนควา การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย แบบศูนย์การเรียน และสาธิต มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอนภาษาไทยในระดับมาก ส่วนการสอนแบบบรรยาย นั้นผู้บริหารเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย สำหรับครูผู้สอนก็มีความเห็นคล้ายในระดับมากกว่า วิธีสอนแบบต่าง ๆ คือ การฝึกทักษะ แบ่งกลุ่มคนควา การแสดงบทบาทสมมุติ สาธิต แบบศูนย์การเรียน และแบบอภิปราย มีความเหมาะสมในระดับมาก สำหรับนำมาใช้ในการสอนภาษาไทย ส่วนการสอนแบบบรรยายนั้น ครูผู้สอนเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับน้อย ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องวิธีสอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนในการสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. ใช้แผนการสอนที่ครูผู้สอนจัดทำ	3.22	.72	มาก	3.06	.85	มาก	1.709
2. ใช้แผนการสอนที่หมวดวิชาจัดทำ	2.88	.62	มาก	2.96	.65	มาก	-1.061
3. ใช้แผนการสอนที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำ	2.86	.77	มาก	2.87	.79	มาก	-0.108
4. ใช้แผนการสอนที่เขตการศึกษาจัดทำ	2.52	.83	น้อย	2.70	.88	มาก	-1.773

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นด้วยในระดับมาก เกี่ยวกับการที่ครูผู้สอนใช้แผนการสอนที่จัดทำขึ้นเอง หรือใช้แผนการสอนที่หมวดวิชาจัดทำ หรือใช้แผนการสอนที่กลุ่มโรงเรียนจัดทำ และเห็นด้วยในระดับน้อยกับการใช้แผนการสอนที่เขตการศึกษาจัดทำ ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นด้วยในระดับมากกับการใช้แผนการสอนทั้งที่เป็นแผนการสอนที่ครูผู้สอนจัดทำ หมวดวิชาจัดทำ กลุ่มโรงเรียนจัดทำ และที่เขตการศึกษาจัดทำ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้แผนการสอนทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน มีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ในการเลือกหนังสือที่กำหนดให้เลือกอ่าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. นักเรียน	2.82	1.04	มาก	2.99	1.04	มาก	-1.378
2. ครูผู้สอน	3.23	.71	มาก	3.09	.81	มาก	1.547
3. หมวกวิชา	2.81	.82	มาก	2.60	.81	มาก	2.171*
4. กลุ่มโรงเรียน	2.55	.95	น้อย	2.40	.95	น้อย	1.335
5. เขตการศึกษา	2.08	.87	น้อย	2.22	.90	น้อย	-1.332
6. กรมวิชาการ	2.23	1.07	น้อย	2.31	1.02	น้อย	-0.645

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นด้วยในระดับมากกับการที่จะให้ครูผู้สอนนักเรียนและหมวกวิชาเป็นผู้มีหน้าที่ในการเลือกหนังสือที่กำหนดให้เลือกอ่าน และเห็นด้วยในระดับน้อยกับการที่จะให้กลุ่มโรงเรียน กรมวิชาการ และเขตการศึกษา เป็นผู้มีหน้าที่ในการเลือกหนังสือที่กำหนดให้เลือกอ่าน ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับการให้หมวกวิชาเป็นผู้กำหนดหนังสือให้เลือกอ่าน

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. มีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร	2.94	.59	มาก	2.98	.51	มาก	-0.612
2. มีความถูกต้อง	2.86	.49	มาก	2.81	.58	มาก	0.790
3. มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.74	.59	มาก	2.71	.73	มาก	0.380
4. ใช้นำนวนภาษานำอ่านและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	2.81	.51	มาก	2.77	.65	มาก	0.576
5. มีภาพประกอบชัดเจน	2.08	.70	น้อย	2.03	.70	น้อย	0.602
6. การจัดรูปแบบสวยงามและเหมาะสม	2.17	.76	น้อย	2.14	.76	น้อย	0.333

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนต่างเห็นควยในระดับมากเกี่ยวกับลักษณะของหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตร มีความถูกต้อง ใช้นำนวนภาษานำอ่าน เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่วนในด้านการมีภาพประกอบชัดเจน การจัดรูปแบบสวยงามและเหมาะสมนั้น ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นควยในระดับน้อย ผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ
ความสะดวกในการใช้หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{x}	S.D.	ความ หมาย	\bar{x}	S.D.	ความ หมาย	
1. การจัดหาอุปกรณ์ประกอบบทเรียน	2.49	.67	น้อย	2.40	.63	น้อย	1.167
2. การจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน	2.84	.61	มาก	2.63	.71	มาก	2.672 **
3. การเปิดโอกาสให้สามารถเลือก เนื้อหาเพิ่มเติมได้	2.78	.67	มาก	2.53	.67	น้อย	3.143 **
4. การเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วน รวมในกิจกรรม	3.00	.60	มาก	2.94	.63	มาก	0.822
5. การเปิดโอกาสให้นักเรียนและ ครูผู้สอนได้วางแผนการเรียน การสอนรวมกัน	2.66	.68	มาก	2.58	.68	มาก	0.991

**

แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าการนำเอาหนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ไปใช้ มีความสะดวกในระดับมากในด้านการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การจัดกิจกรรมประกอบการเรียน การเปิดโอกาสให้เลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้ และการเปิดโอกาสให้นักเรียนและครูผู้สอนได้วางแผนการเรียนร่วมกัน ส่วนความสะดวกในการจัดหาอุปกรณ์ประกอบบทเรียนนั้นเห็นด้วยในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่า หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ ให้ความสะดวกในระดับมากในด้านการเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม การจัดกิจกรรมประกอบการเรียน และการเปิดโอกาสให้นักเรียนและครูผู้สอนได้วางแผนการเรียนร่วมกัน ส่วนความสะดวกที่ครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับน้อย ได้แก่ การเปิดโอกาสให้สามารถเลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้ กับการจัดหาอุปกรณ์ประกอบบทเรียน ทั้งนี้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในด้านการจัดกิจกรรมประกอบบทเรียน และการเปิดโอกาสให้สามารถเลือกเนื้อหาเพิ่มเติมได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 การวัดผล ประเมินผล

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการเห็นด้วยในหลักการของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1. การให้สถานศึกษามีหน้าที่ประเมินผลการเรียนโดยการเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียน	3.05	.77	มาก	2.77	.85	มาก	2.907**
2. การให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาโดยคิดเป็นหน่วยการเรียน	3.29	.66	มาก	3.22	.64	มาก	0.907
3. การให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชานั้น ๆ	3.47	.64	มาก	3.40	.60	มาก	0.951
4. การให้ผลการประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและเพื่อตัดสินผลการเรียน	3.43	.64	มาก	3.27	.63	มาก	2.123*
5. การให้กลุ่มโรงเรียนเป็นผู้กำหนดอัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคเรียนกับปลายภาคเรียน	2.89	.84	มาก	2.75	.92	มาก	1.434

** แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่าทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความเห็นตรงกัน และเห็นควยในระดับมากในหลักการของการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ที่สำคัญได้แก่ การให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชาและให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา การให้มีการประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงผลการเรียนการสอน และเพื่อตัดสินผลการเรียนการให้ประเมินผลการเรียนเป็นรายวิชา โดยคิดเป็นหน่วยการเรียน สำหรับหลักการในข้อที่ว่า การให้สถานศึกษามีหน้าที่ประเมินผลการเรียนโดยการเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียนนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 ส่วนหลักการข้อที่ว่าให้มีการประเมินผลทั้งเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และเพื่อตัดสินผลการเรียนนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการปฏิบัติ
ตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. การมีความรู้เรื่องระเบียบว่า ด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521	2.86	.69	มาก	2.84	.52	มาก	0.276
2. สามารถที่จะวัดผลได้ครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละ รายวิชา	2.68	.63	มาก	2.70	.61	มาก	0.272
3. สามารถที่จะสร้างเครื่องมือวัดผล ได้ตรงตามจุดประสงค์ของการ เรียนรู้	2.54	.85	น้อย	2.52	.59	น้อย	0.288
4. สามารถที่จะปฏิบัติตามระเบียบ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521	2.85	.58	มาก	2.74	.55	มาก	1.640

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่า ครูภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 มีความสามารถที่จะปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียน ฯ และมีความสามารถที่จะวัดผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชาได้ในระดับมาก และเห็นด้วยในระดับน้อยว่าครูสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะสามารถสร้างเครื่องมือวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ
วิธีวัดผลและปัญหาในการวัดผลวิชาภาษาไทยของครูผู้สอน

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. วิธีวัดผลวิชาภาษาไทยตาม หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น							
การสังเกต	2.76	.69	มาก	2.82	.70	มาก	-0.727
การสอบถาม	2.76	.66	มาก	2.89	.59	มาก	-1.751
การให้ทำข้อทดสอบ	3.34	.59	มาก	2.23	.58	มาก	-1.584
การตรวจแบบฝึกหัด หรือรายงาน	3.12	.59	มาก	3.18	.68	มาก	-0.793
2. ปัญหาการจัดทำเครื่องมือ วัดผลวิชาภาษาไทยตาม หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ.: 2521	2.62	.76	มาก	2.62	.79	มาก	0
3. ปัญหาการวัดผลหนังสือ กำหนดให้เลือกอ่าน	2.55	.80	น้อย	2.48	.83	น้อย	0.724

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารเห็นด้วยในระดับมากเกี่ยวกับวิธีการ
 วัดผลวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นโดยวิธี ให้ทำข้อทดสอบ ตรวจ
 แบบฝึกหัดหรือรายงานการสังเกตและการสอบถาม และ เห็นว่าครูภาษาไทย ชั้น
 มัธยมศึกษาตอนต้นมีปัญหาในระดับมาก ในการจัดทำเครื่องมือวัดผลวิชาภาษาไทย
 ส่วนการวัดผลหนังสือกำหนดให้ เลือกอ่านนั้นผู้บริหารเห็นว่าปัญหาในระดับน้อย
 สำหรับครูผู้สอนมีความเห็นด้วยในระดับมากกว่าวิธีวัดผลวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตร
 มัธยมศึกษาตอนต้นโดยวิธี ให้ทำข้อทดสอบ ตรวจแบบฝึกหัดหรือรายงาน การสอบถาม
 การสังเกต มีความเหมาะสมในระดับมาก และเห็นว่าครูผู้สอนภาษาไทยมีปัญหาใน
 การจัดทำเครื่องมือวัดผลวิชาภาษาไทยในระดับมาก ส่วนการวัดผลหนังสือกำหนดให้
 เลือกอ่านนั้นครูผู้สอนเห็นว่าปัญหาในระดับน้อย ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับวิธีวัดผลและปัญหาในการวัดผลวิชาภาษาไทยที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่
ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาต่าง ๆ และผู้มีหน้าที่ใน
การออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลวิชาภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. ผู้มีหน้าที่ในการกำหนดจุด ประสงค์การเรียนรู้ราย วิชาต่าง ๆ							
ครูผู้สอน	3.41	.74	มาก	3.47	.76	มาก	-0.674
หมวดวิชา	3.07	.72	มาก	2.95	.74	มาก	1.385
กลุ่มโรงเรียน	2.81	.86	มาก	2.71	.87	มาก	1.031
เขตการศึกษา	2.57	.88	มาก	2.56	.87	มาก	0.966
กรมวิชาการ	2.83	.95	น้อย	2.72	.97	น้อย	0.965
กรมสามัญศึกษา	2.50	.99	น้อย	2.49	.91	น้อย	0.089
2. ผู้มีหน้าที่ในการออกข้อ ทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย							
ครูผู้สอน	3.86	.56	มาก	3.74	.56	มาก	-0.903
หมวดวิชา	2.82	.80	มาก	2.72	.83	มาก	1.033
กลุ่มโรงเรียน	2.11	.87	น้อย	2.18	.93	น้อย	-0.655

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นตรงกัน และเห็นด้วยในระดับมากกว่าผู้ที่มีหน้าที่ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ต่าง ๆ ตามลำดับใดแก่ ครูผู้สอน หมวดวิชา กรมวิชาการ กลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษา และเห็นด้วยในระดับน้อยสำหรับกรมสามัญศึกษา สำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในการออกข้อทดสอบ เพื่อวัดผลวิชาภาษาไทยทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นด้วยในระดับมากกว่าควรจะเป็นหน้าที่ของ ครูผู้สอน หมวดวิชา และเห็นด้วยในระดับน้อยที่จะให้กลุ่มโรงเรียน เขตการศึกษา เป็นผู้ที่มีหน้าที่ออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทย ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน ต่างมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3

ปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับปัญหาของหลักสูตรในคานต่าง ๆ

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	\bar{x}	S.D.	ความหมาย	
1. จุดประสงค์ของหลักสูตร	2.58	.64	มาก	2.48	.76	น้อย	1.198
2. โครงสร้าง	2.38	.68	น้อย	2.50	.79	น้อย	-1.370
3. เนื้อหารายวิชา	2.50	.73	น้อย	2.52	.74	น้อย	-0.229
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.61	.75	มาก	2.55	.76	น้อย	0.670
5. จำนวนคาบเวลา	2.26	.79	น้อย	2.38	.88	น้อย	-1.208
6. การวัดผล ประเมินผล	2.44	.78	น้อย	2.39	.77	น้อย	0.544

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า หลักสูตรวิชาภาษาไทย มีปัญหาในระดับมากในคาน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คานจุดประสงค์ของหลักสูตร และเห็นว่าคาน เนื้อหารายวิชา การวัดผลประเมินผล โครงสร้าง จำนวนคาบเวลา เป็นปัญหาในระดับน้อย ส่วนครูผู้สอนเห็นว่า ปัญหาของหลักสูตรในคานต่าง ๆ นั้นมีในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครูผู้สอนแล้วไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับ
 สิ่งที่เป็นปัญหา อุปสรรคของการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
 ตอนต้น พ.ศ. 2521

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. ครูขาดหลักสูตร คู่มือหลักสูตร	2.64	1.01	มาก	2.41	1.05	น้อย	1.881
2. ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ของ หลักสูตร	2.66	.95	มาก	2.13	.83	น้อย	5.011 **
3. ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลัก สูตร	2.46	.91	น้อย	2.12	.81	น้อย	3.328 **
4. ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์การ เรียนรูของแต่ละรายวิชา	2.49	.94	น้อย	2.06	.78	น้อย	4.2 **
5. ครูขาดสื่อการเรียน เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู ฯลฯ	2.72	.94	มาก	2.59	1.01	มาก	1.122
6. ครูขาดอุปกรณ์การสอน	2.77	.88	มาก	2.91	.89	มาก	1.233
7. ครูไม่สามารถจัดกิจกรรม การเรียนการสอนได้ตรงตาม จุดประสงค์การเรียนรู	2.73	.78	น้อย	2.55	.84	น้อย	1.87
8. ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอน	2.19	.80	น้อย	1.88	.89	น้อย	3.084 **
9. ครูไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับ เรื่องของหลักสูตร	2.54	.99	น้อย	2.66	1.02	มาก	-1.006

ตารางที่ 29 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
10. ครูไม่เข้าใจวิธีการวัดผล ประเมินผลการเรียนตามหลัก สูตรมัธยมศึกษาตอนต้น	2.39	.93	น้อย	1.95	.77	น้อย	4.348 **
11. การบริหารงานในโรงเรียน ไม่ถือถือการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย	2.02	.86	น้อย	2.10	.90	น้อย	-0.766
12. นักเรียนไม่ให้ความสนใจ	2.34	.79	น้อย	2.33	.87	น้อย	0.101

** แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า สิ่งที่ผู้บริหารมีความเห็นว่าเป็นปัญหา อุปสรรคต่อ
การสอนภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับมากที่สุดได้แก่ ครูขาดอุปกรณ์การ
สอน ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ครูขาดสื่อ
การเรียน เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู ส่วนครูผู้สอนมีความเห็นว่าเป็นปัญหา อุปสรรคต่อ
การสอนภาษาไทยในระดับมากที่สุด ครูขาดอุปกรณ์การสอน ครูไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับ
เรื่องของหลักสูตร ครูขาดสื่อการเรียน เช่น หนังสือเรียน คู่มือครู ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความ
เห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในเรื่องของ ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ของ
หลักสูตรครูไม่เข้าใจวิธีการวัดผล ประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ครูไม่
เข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้อันตรายวิชา ครูไม่เข้าใจเนื้อหาของหลักสูตร ครูไม่มีเวลา
เตรียมการสอน

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นปัญหาในการพัฒนา ประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา	2.55	.85	น้อย	2.42	.86	น้อย	1.288
2. การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน	2.76	.77	มาก	2.61	.85	มาก	1.557
3. การวัดผลตามจุดประสงค์ย่อย	2.53	.80	น้อย	2.40	.80	น้อย	1.369
4. การคิดระดับคะแนน	1.80	.78	น้อย	1.88	.81	น้อย	-0.848
5. การจัดทำเอกสารการประเมินผลการเรียน	2.38	.76	น้อย	2.50	.87	น้อย	-1.237
6. การสอนซ่อมเสริม	2.48	.94	น้อย	2.48	.91	น้อย	0

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า ผู้บริหารเห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในการพัฒนา ประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับมากที่สุดแก่ การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน ส่วนด้านอื่น ๆ เห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย สำหรับครูผู้สอนก็มีความเห็นว่าการสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียนเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ส่วนด้านอื่น ๆ มีปัญหาในระดับน้อยเช่นเดียวกัน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบความต้องการของผู้บริหารและครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
1. ความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาไทย	3.01	.85	มาก	3.09	.83	มาก	-0.803
2. วิธีที่ต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร							
1) การตอบแบบสอบถาม	2.83	.91	มาก	2.95	.93	มาก	-1.099
2) การเขียนแสดงความคิดเห็น	2.74	.76	มาก	2.74	.84	มาก	0
3) การให้ความเห็นชอบ	2.63	.81	มาก	2.69	.81	มาก	-0.624
4) การส่งตัวแทนไปร่วมพิจารณาข่าง	2.86	.90	มาก	2.72	1.01	มาก	1.232
5) การร่วมพิจารณาและข่างในคณะกรรมการ	2.73	.91	มาก	2.52	.95	น้อย	1.902

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรโดยวิธีต่าง ๆ ตามลำดับคือ การส่งตัวแทนไปร่วมยกวาง การตอบแบบสอบถาม การเขียนแสดงความคิดเห็น การร่วมพิจารณาและยกวางฯ ในคณะกรรมการ และการให้ความเห็นชอบ สำหรับครูผู้สอนมีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยมีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะมีส่วนร่วมโดยวิธีตอบแบบสอบถาม เขียนแสดงความคิดเห็น ส่งตัวแทนไปร่วมพิจารณายกวาง การให้ความเห็นชอบ และมีความต้องการในระดับน้อยในการไปร่วมพิจารณาและยกวางฯ ในคณะกรรมการ ทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนต่างมีความต้องการที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คุรุญวิทยทรัพย์ากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับ
ความต้องการของครูสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร			ครูสอน			t
	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	\bar{X}	S.D.	ความ หมาย	
1. การอบรม สัมมนาทางวิชาการ เป็นครั้งคราว	3.62	.57	มาก ที่สุด	3.60	.61	มาก ที่สุด	0.285
2. การประชุมหารือระหว่างครู สอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน	3.59	.58	มาก ที่สุด	3.60	.65	มาก ที่สุด	-0.137
3. คำแนะนำจากศึกษานิเทศก์	3.05	.85	มาก	3.07	.88	มาก	-0.196
4. การนิเทศภายในโรงเรียน	3.08	.67	มาก	3.00	.84	มาก	0.886
5. ก่าลังใจจากผู้บริหาร	3.48	.67	มาก	3.48	.70	มาก	0
6. การศึกษาเพิ่มเติม	3.41	.63	มาก	3.60	.65	มาก ที่สุด	-2.50*

* แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับการอบรม สัมมนาทางวิชาการเป็นครั้งคราว และให้มีการประชุมหารือระหว่างครูผู้สอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน และผู้บริหารมีความต้องการในระดับมากที่สุดที่จะให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้รับคือ กำลังใจจากผู้บริหาร การศึกษาเพิ่มเติม การนิเทศภายในโรงเรียน คำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ ส่วนครูผู้สอนมีความต้องการในระดับมากที่สุดคือ การประชุมสัมมนาทางวิชาการเป็นครั้งคราว การประชุมหารือระหว่างครูผู้สอนวิชาภาษาไทยด้วยกัน และการศึกษาเพิ่มเติม สำหรับความต้องการในระดับมากที่สุดของครูผู้สอนได้แก่ กำลังใจจากผู้บริหาร คำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ และการนิเทศภายในโรงเรียน สำหรับความต้องการในด้านการศึกษาเพิ่มเติมนั้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่เป็นแบบปลายเปิดของแต่ละตอน สรุปผลในรูปการบรรยาย ดังนี้

ก. แบบสอบถามผู้บริหาร

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ควรมีเพิ่มเติมคือ เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ มีอารมณ์ขัน มีความรับผิดชอบสูง มีบุคลิกภาพดี เป็นผู้ตรงต่อเวลา และเป็นผู้ที่เรียนการสอนภาษาไทยมาโดยเฉพาะ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพิ่มเติม

2.1 ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้บริหารเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยกว้างเกินไป และบางข้อไม่ชัดเจนทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถตีความได้ตรงตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และไม่อาจสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ได้ นอกจากนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจุดประสงค์ที่ตั้งไว้นั้นไม่เหมาะสมสำหรับเด็กในส่วนภูมิภาค เพราะตั้งไวสูงเกินไป

ในแง่ความต้องการเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้บริหารต้องการให้มีการกำหนดจุดประสงค์ให้แคบลงและชัดเจนยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันควรมุ่งเน้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนในแต่ละท้องถิ่นให้มากที่สุด และในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรควรให้ ครูผู้สอน หมวดวิชา หรือกลุ่มโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรด้วย

2.2 ด้านโครงสร้าง - เนื้อหารายวิชา ผู้บริหารมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรเพิ่มเวลาเรียนทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกอีกสัปดาห์ละ 1 คาบ เป็น วิชาบังคับ 5 คาบ ต่อสัปดาห์ วิชาเลือก 3 คาบต่อสัปดาห์ทุกรายวิชา และควรให้มีรายวิชาเลือกตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ด้านเนื้อหาควรเน้นความแตกต่างระหว่างท้องถิ่นให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพื่อที่จะสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์จริง ๆ ในชีวิตประจำวัน และเนื้อหาควรจะสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ให้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีความเห็นว่าเนื้อหาของทักษะ -

สัมพันธ์กับหลักภาษาไม่สอดคล้องกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาของหลักภาษาไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความเห็นว่าครูผู้สอนไม่สามารถสอนให้สัมพันธ์ทักษะไวยากรณ์สอนโดยแยกเป็นรายวิชาอยู่ ทั้งนี้เพราะเห็นว่าการสอนโดยการสัมพันธ์ทักษะนั้นใช้เวลามาก และจำนวนนักเรียนมีมากเกินไปไม่สามารถฝึกทักษะต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ นอกจากนี้โรงเรียนในชนบทขาดแหล่งวิทยากรและบุคลากรที่มาเป็นวิทยากรให้ความรู้ นอกจากนี้ยังขาดอุปกรณ์การสอน วัสดุเครื่องมือ วัสดุ

2.4 ด้านการวัดผล ประเมินผล ผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าครูผู้สอนไม่สามารถที่จะวัดได้ครบจุดประสงค์การเรียนรู้ได้ทุกข้อ เพราะ ครูไม่มีความรู้ในการที่จะวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์ รวมทั้งครูผู้สอนมีจำนวนชั่วโมงที่สอนมาก

ตอนที่ 3 ความต้องการและข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารมีความต้องการที่จะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของจัดการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการอยู่เป็นประจำ เพื่อให้ครูผู้สอนได้มีโอกาสได้รับทราบ ได้รับความรู้ และมีความตื่นตัวทางวิชาการอยู่เสมอ อีกทั้งจะทำให้ได้มีโอกาสร่วมมือทางวิชาการกันมากยิ่งขึ้น

ข. แบบสอบถามครูผู้สอน

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไป เกี่ยวกับคุณสมบัติของครู อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ควรมีเพิ่มเติมใดแก่ เป็นผู้ใฝ่หาความรู้ มีความรับผิดชอบสูง มีความเสียสละและอุทิศเวลาให้แก่วิชาการ มีบุคลิกภาพดี ตรงต่อเวลา มีอารมณ์ขัน และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย เพิ่มเติม

2.1 ด้านจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนั้นมากเกินไป จุดประสงค์บางอย่างยากและตั้งไว้สูงเกินไป ไม่เหมาะสมกับวัยและความรู้พื้นฐานของนักเรียนทำให้ไม่สามารถสอนให้บรรลุ

ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ เช่น จุดประสงค์ข้อ 6,7 นอกจากนี้จุดประสงค์บางข้อเขียนไม่ชัดเจนทำให้ตีความได้ต่าง ๆ กัน และเนื่องจากเวลาเรียนมีน้อยไม่สามารถที่จะสอนหรือฝึกทักษะต่าง ๆ ใหญ่เรียนได้ตามจุดประสงค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการอ่านสำหรับวิชาเลือกจุดประสงค์จึงไว้น้อยเกินไป

ในด้านความต้องการเกี่ยวกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูผู้สอนมีความต้องการให้เพิ่มจุดประสงค์ที่เกี่ยวกับการใหญ่เรียนเกิดความรู้สึก สนใจในเรื่องของการอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่น และจุดประสงค์ควรสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น

2.2 ด้านโครงสร้าง - เนื้อหารายวิชา ครูผู้สอนมีความเห็นว่าจำนวนเวลาที่กำหนดไว้สำหรับวิชาภาษาไทยทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือกนั้นน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลาเรียนอีกสัปดาห์ละ 1 คาบ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ด้านเนื้อหาที่กำหนดไว้มากเกินไปและยาก เนื้อหาไม่สอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียน เนื้อหาในหนังสือเรียนบางตอนล้าสมัยและมุ่งเน้นศีลธรรมมากกว่าเน้นด้านความงามของภาษา สำหรับเนื้อหาหลักภาษานั้นครูผู้สอนเห็นว่าสับสน ไม่ปะติดปะต่อและขยอเกินไป เนื้อหาที่กำหนดไว้แต่ละชั้นไม่สมดุลกัน การเขียนคำอธิบายไม่กระชับและไม่ละเอียด

ในด้านความต้องการ ครูผู้สอนมีความต้องการใหม่เนื้อหาที่สามารถนำไปใช้และเกี่ยวข้องกับสภาพของท้องถิ่นให้มากที่สุด และควรให้มีการฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างเท่า ๆ กัน สำหรับวรรณคดีควรให้เป็นเรื่องที่เหมาะกับวัยของนักเรียนและเพิ่มวรรณกรรมปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนมีความเห็นว่า ครูส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการสอนโดยแยกสอนเป็นรายวิชาโดยพยายามดึงเนื้อหาให้สัมพันธ์กันโดยมุ่งเน้นทางด้านวรรณคดีมากกว่าหลักภาษา นอกจากนี้ครูผู้สอนยังมีความเห็นว่ายังไม่มีความมั่นใจว่าจะสามารถสอนให้มีการสัมพันธ์ทักษะได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เพราะขาดคู่มือครู อุปกรณ์และเวลาเรียนมีน้อย ขาดแคลนแหล่งวิทยาการ และพื้นฐานทางภาษาของนักเรียนต่างกันมาก

2.4 การวัดผล ประเมินผล ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าไม่สามารถที่จะสร้างเครื่องมือวัดผลได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้อย่างครบถ้วน สำหรับวิชาเลือกไม่มีคู่มือครูทำให้ไม่สามารถวัดผลได้ตรงตามความต้องการของหลักสูตร

ในด้านความต้องการเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล ครูผู้สอนต้องการให้มีข้อสอบมาตรฐานสำหรับวิชาภาษาไทยเพื่อที่โรงเรียนจะได้มีมาตรฐานทางภาษาไทย นอกจากนี้การกำหนดเกณฑ์การผ่าน 1 นั้นต่ำเกินไป ควรจะเป็น เกณฑ์การผ่านขั้นต่ำ 2 และการวัดผลควรจะเป็นการอิงกลุ่มมากกว่าอิงเกณฑ์ เพื่อที่นักเรียนจะตั้งใจเรียนมากยิ่งขึ้น สำหรับการกำหนดอัตราส่วนคะแนนระหว่างภาคกับปลายภาคเรียนนั้นควรกำหนดให้เหมือนกันทุกเขตการศึกษา

ตอนที่ 3 ความต้องการ ข้อเสนอแนะ ครูผู้สอนมีความต้องการที่จะเข้ารับการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการเป็นประจำโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอน การทำอุปกรณ์การสอน การวัดผล ประเมินผล

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย